

תלמודו בידו

יבמות

דף קיא עמוד ב

- א** הנשוי לשתי יתומות קטנות, ובא היבם על אחת מהן וחזר ובא על השניה, האם מותר לקיימן ומדוע ?
- ב** הנשוי לקטנה וחרשת ומת, ובא היבם על אחת מהן ושוב על השניה, האם מותר לקיימן ומדוע ?
- ג** הנשוי לגדולה ולקטנה ומת, ובא היבם על הקטנה וחזר ובא על הגדולה, האם מותר לו לקיימן ?
- ד** האם קטן יכול לייבם את אשת אחיו ?
- ה** נשא אשה בחזקת בתולה ולאחר זמן טוען שעכשיו בא עליה בפעם הראשונה ומצאה בעולה, האם נאמן להפסידה כתובתה ?

- א** מקיים את הראשונה. שספק אם קטנה שנשאת קנויה לבעל, וממה נפשך: אם קנויה, הרי בביאת הראשונה ייבמה והיא אשתו, וביאת השניה זנות היא. ואם קטנה אינה קנויה, הרי לא היו נשי אחיו כלל ושתייהן נכריות לו.
- ב** החרשת תחילה: אסור לקיימן. שהחרשת קנויה במקצת, והקטנה ספק קנויה גמורה, וכשבא עליה קנאה, ופוסלת את החרשת משום שני בתיים. הקטנה תחילה: אסור לקיים שתייהן, שמא יתירו את החרשת כשבא עליה ראשונה.
- ג** חכמים: אסור לקיים שניהן. שביאת הגדולה היא יבום גמור, ואוסרת את הקטנה על היבם. והגדולה אסורה על היבם מדרבנן משום "שני בתיים". ר' אלעזר: מלמדים לקטנה שתמאן ותעקור קידושיה, ויקיים את הגדולה. וכן הלכה.
- ד** חכמים: מייבם ואבל אינו מגרשה עד שיגדיל. ואף שאינו ראוי "להקים לאחיו שם": לאביו, "ייבמה יבא עליה" משמע יבם בכל גיל שהוא. לרבא, "אחיו יחדו" משמע שיבום נוהג בכל אח ואפילו בן יום אחד. ואם היתה אסורה לו בעודו קטן, הרי "נאסרה" עליו עולמית. ר' מאיר: אינו מייבם, שמא ימצא סריס ואינו ראוי ליבום, ועומדת באיסור אשת אח.
- ה** ר' מאיר: נאמן עד שלשים יום משעת הנישואין לומר שלא בא עליה עד עכשיו. ר' יוסי: נאמן רק כשטען כן מיד לאחר שנתייחדו. ואפילו נתייחדו לאחר כמה שנים.